

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5152

6 pagini — 30 bani

Marți 9 mai 1961

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Pășim în al cincilea deceniu de existență a partidului însuflețiti de obiectivul măreț al desăvîrșirii construcției socialiste în țara noastră. Sub conducerea sa încercată, poporul muncitor va făuri victoria deplină a socialismului și comunismului în scumpa noastră patrie!

(Din raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România)

ADUNAREA FESTIVĂ ORGANIZATĂ CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 40 DE ANI DE LA CREAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

40 de ani de luptă sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului

Raport prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Luni după-amiază în sala Palatului R. P. Romîne a avut loc adunarea festivă cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România.

Marea sală avea un aspect sărbătoresc. Pe fundalul scenei, de o parte și de alta a medalionului cu portretele dascălilor clasei muncitoare internaționale — Marx, Engels, Lenin — erau înscrise datele festive: 1921—1961. Dăduse, între drapelul roșii și tricolorul era înscris: „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România”.

În sală se aflau numeroși membri de partid din ilegalitate din toate regiunile țării, primii secretari ai comitetelor regionale ale P.M.R., conducători ai organizațiilor de masă și instituțiilor centrale, președinți ai sfaturilor populare regionale, fruntași în producție din industrie și agricultură, militari ai forțelor noastre armate, oameni de știință și cultură.

Erau de față șefii misiunilor diplomatice ale țării socialiste acreditate în R. P. Romîne.

Primii cu puterice aplauze și urale la masa prezidiului iau loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioros, Dumitru Coli, Leonie Răutu, Leonin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dălea, precum și Gheorghe Stoica, Mihail Cruceanu, Mihail Macavei, Constantin Mănescu, participanți la primul Congres al Partidului Comunist din România, P. Constantinescu-Iași, Iancu Olteanu, Constantin Tulescu, veterani ai mișcării muncitorești din țara noastră, membrii Comitetului Central al P.M.R.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al P.M.R.

În cuvintele asistenței a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R.P. Romîne, care a prezentat raportul: „40 de ani de luptă sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului”.

Urmărit cu deosebită atenție, raportul a fost subliniat în repetate rânduri de aplauze puternice și îndelungate ale asistenței.

După încheierea raportului, minute în șir în sală răsunau urale și ovatii. Se auză lozincile: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român, Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!”, „Trăiască detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!”, „Trăiască unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale!”, „Trăiască pacea în întreaga lume și cei ce luptă pentru ea!”.

Pe adresa C.C. al P.M.R. au sosit numeroase telegrame de salut din partea organizațiilor de partid, colectivelor de oameni ai muncii din întreprinderi industriale, unități socialiste din agricultură, instituții, organizații obștești.

De asemenea s-au primit numeroase telegrame și mesaje de salut din partea partidelor comuniste și muncitorești frățestre.

În aplauzele entuziaste ale miilor de participanți la adunare, se auză citire telegramelor sosit din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

(Continuare în pag. 4-a)

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Dragi tovarăși!

În numele tuturor comunistilor și al poporului sovietic, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă trimite un fierbinte salut și vă felicită din toată inima și prin dumneavoastră pe toți membrii P.M.R. și poporul fratru român cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Partidului Muncitoresc Român.

În condițiile grele ale celor 20 de ani de ilegalitate, Partidul Comunist din România, înarma cu teoria marxist-leninistă, a condus cu pricepere lupta clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare împotriva terorii diktaturii fasciste, pentru libertatea și fericirea poporului român.

Un rezultat însemnat al activității eroice desăvîrșite mulți ani de Partidul Comunist din România a fost unificarea detașamentelor înaintate ale clasei muncitoare române, înfăptuirea unității politico-ideologice și organizatorice a acestora pe baza marxism-leninismului.

Partidul Muncitoresc Român — noștenitorul tradițiilor eroice ale Partidului Comunist din România — a cucerit, prin lupta sa plină de abnegație pentru întăritarea oamenilor muncii, pentru construirea unei Romîni noi, socialiste, încrederea profundă a poporului român. El conduce cu succes poporul român pe calea socialismului, aplicînd în mod creator principiile generale ale construcției socialiste la condițiile concrete ale țării sale. Pe această cale, Republica Populară Romîna a obținut succese remarcabile în crearea bazei tehnico-materiale a socialismului, în înfăptuirea revoluției culturale, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii. Creștea și se întărește unitatea moral-politică a poporului român.

În politica sa externă, P.M.R., se călăuzește neabătut după principiile leniniste ale coexistenței pacifice a statelor cu orînduirii sociale diferite, Republica Populară Romîna se pronunță pentru in-

Tovarăși,

Poporul român sărbătorește astăzi aniversarea unui măreț eveniment din istoria țării noastre — 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România. 40 de ani de luptă neabătută, sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului, pentru binele celor ce muncesc, pentru libertate și independența țării, pentru cucerirea și consolidarea puterii populare, pentru triumful nobilei cauze a socialismului și păcii. (Aplauze puternice, îndelungate)

Cu prilejul acestei glorioase aniversări, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român aduce un calduros omagiu puternicului nostru partid, sub a cărui conducere înțeleaptă clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, au răsturnat dominația capitaliștilor și moșierilor, au instaurat puterea celor ce muncesc și construiesc cu succes orînduirea nouă socialistă; membrilor de partid care militează cu abnegație și devotament fără margini pentru mobilizarea poporului muncitor la înfăptuirea politicii partidului; eroicele clase muncitoare, din mijlocul cărora s-a plămădit partidul nostru și care își îndeplinește cu cinste înalta ei misiune istorică de conducătoare a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru construirea societății socialiste; vrednicului și talentatului nostru popor, milioanele de oameni ai muncii de la oraș și sate, care urmează cu dragoste și încredere partidul, cu convingerea nestrămutată că el îi călăuzește spre noi și noi victorii, spre culmile cele mai înalte ale progresului și civilizației umane, societatea comunistă. (Aplauze puternice).

În această zi memorabilă, gîndurile noastre se îndreaptă spre luptătorii care au cîmîntat cu singele lor fundamental edificiul luminos al socialismului pe care-l înalță astăzi.

Glorie veșnică eroilor căzuți în lupta pentru

Făurirea Partidului Comunist din România — o necesitate istorică

Tovarăși,

Încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, proletariatul din România începuse să se afirme ca o forță socială înaintată, ridicînd steagul luptei pentru drepturi și libertăți democratice, pentru interesele vitale ale celor ce muncesc. Ca rezultat al dezvoltării mișcării muncitorești și al răspîndirii ideilor marxiste, a fost creat în 1893 Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România. Datorită însă trădării elementelor burghezo-liberale strecurate în conducerea sa — grupul așa zisilor „generoși” — partidul s-a dezorganizat.

Începînd din 1905, sub impulsul elementelor revoluționare muncitorești și al creșterii conștiinței de clasă a proletariatului, iau ființă și se dezvoltă sindicatele organizate pe principii luptei de clasă care joacă un rol important în reconstituirea în 1910 a Partidului Social-Democrat din România.

lătrirea prin toate mijloacele a prietenilor frățești și colaborării strîns cu Uniunea Sovietică și celelalte țări din lagărul socialist, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie cu toate statele iubitoare de pace, pentru asigurarea unei păci trainice și a securității popoarelor.

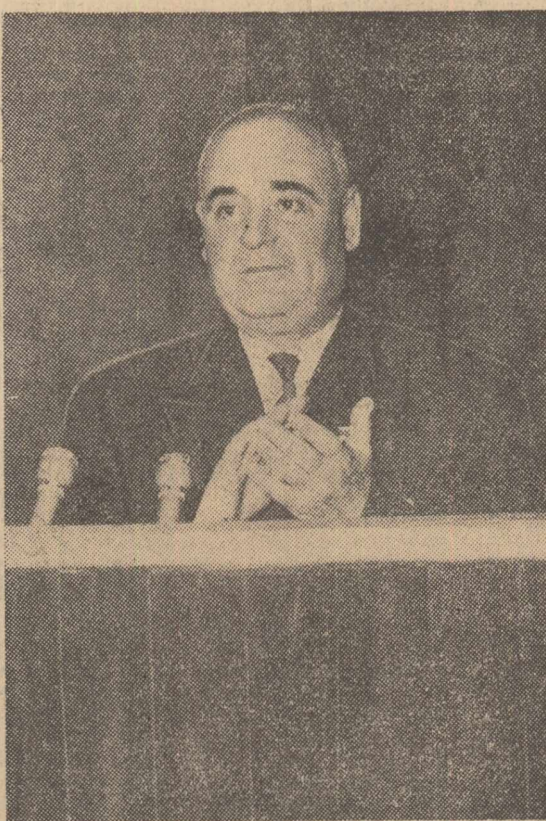
Partidul Muncitoresc Român, partid marxist-leninist, întîmpină cea de-a 40-a aniversare glorioasă a sa mai strîns unit ca orîcînd, monolit, în jurul Comitetului Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, eminent activist de partid și de stat.

Partidul Muncitoresc Român (îne sus steagul marxism-leninismului, îi educă pe oamenii muncii din R.P. Romîne, în spiritul internaționalismului socialist, P.M.R., ca unul din detașamentele de luptă ale mișcării comuniste mondiale, luptă în mod consecvent împreună cu celelalte partide comuniste și muncitorești pentru puritatea teoriei marxist-leniniste, împotriva revizionismului contemporan, a dogmatismului și sectarismului. Bîznuindu-se pe documentele Consiliului din 1960 de la Moscova, Partidul Muncitoresc Român contribuie cu vrednicie la întărirea continuă a unității lagărului socialist a întregii mișcări comuniste și muncitorești internaționale.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și poporul sovietic urează din toată inima Partidului Muncitoresc Român și Comitetului său Central, tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romîna noi și mari succese în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. pentru desăvîrșirea construcției socialismului în România, în lupta pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român — conducătorul încercat și călăt al poporului român! Trăiască și înflorească prietenia veșnică și de nezdruccinată dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romîne!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

libertatea și fericirea poporului, pentru independența patriei, pentru socialism.

În amintirea lor propun să păstrăm un moment de reculegere. (Asistența păstrează un moment de reculegere).

poporului nostru au fost răscoalele țărănești din 1907. Ele au avut un caracter deosebit de ascuțit și au cuprins întreaga țară, zguduind temeliele orînduirii burghezo-moșierești. Lenin a apreciat că această răscoală a țărănilor din România „a jucat același rol în ceea ce privește îmbunătățirea situației lor ca revoluția din 1905—1907 în Rusia”.

Cînd țara a fost cuprinsă de vîlvătaia marilor răscoale, organizații muncitorești locale și militanți revoluționari din mișcarea socialistă, ridicîndu-se împotriva elementelor oportuniste din conducerea mișcării, au sprijinit lupta dreaptă a țărănimii. Muncitorii din București, Buhuși, din Ploiești și din localitățile petroliere de pe Valea Prahovei, din Iași, Galați, Brăila au organizat numeroase acțiuni, greve, întruniri și demonstrații de sprijin și solidaritate cu țărănimea răscolită; muncitorii cetești din Pașcani și de pe linia ferată Dolhasca-Fălcieni au eliberat cu forța pe țărăniile arestați. Presa muncitorească făcea să răsun glasul clasei muncitoare împotriva masacrelor săvîrșite de guvernul reacționar în reprimarea țărănimii. „Arătați pretutindeni pe dușmanul adevărat — se adresa ziarul „România Muncitoare” către muncitorii îmbrăcați în haine militare — și dacă va fi nevoie și dacă va fi cu putință, dați-vă de partea răscolitelor ca să luptați contra acestui dușman”. Partea conștientă a proletariatului vedea în țărănimea răscolită o forță de luptă împotriva dușmanului comun — clasele exploatare și orînduirea bazată pe jugul capitaliștilor și moșierilor.

Răscoala a fost înecată în sînge, cu sălbăticie și ură bestială. Lecția istorică pe care răscoalele au evidențiat-o este aceea că țărănimea nu poate învinge în lupta împotriva exploatareii moșierești, pentru pămînt, decît în alianță și sub conducerea proletariatului — clasa cea mai revoluționară a societății. Sprijinul acordat de către muncitorii țărănimii răscolite prevestea alianța muncitorească-țărănească realizată mai tîrziu, prin lupta perseverentă a partidului comunist.

În anii premergători primului război mondial combativitatea elementelor înaintate din mișcarea socialistă a crescut și s-a afirmat puternic în lupta clasei noastre muncitoare împotriva participării Romîniei la războiul imperialist.

În 1914 marile puteri imperialiste au dezlănțuit războiul de jaf și cîtopire, pentru o nouă împărțire a lumii. La izbucnirea războiului, liderii Internaționalei a II-a, conducătorii oportuniști ai partidelor social-democrate — încălcînd hotărîrile Congresului socialist internațional de la Basel din 1912 — au trădat cauza socialismului, au trecut de partea propriilor guverne și a propriei burghezii, sprijinînd războiul imperialist.

Aceasta a însemnat falimentul social-democrației, falimentul Internaționalei a II-a.

Vladimir Ilici Lenin, a desăvîrșit o uriașă activitate de clarificare ideologică și mobilizare a mișcării muncitorești mondiale împotriva războiului imperialist, lansînd lozincă transformării acestuia în război civil pentru răsturnarea burgheziei și cucerirea puterii de către proletariat. În fapturile acestei lozinci de către gloriosul partid bolșevic a dus în Rusia la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Partidul Social-Democrat din România fără să fi ajuns la înțelegerea clară a ideii leniniste cu privire la transformarea războiului imperialist în război civil, a participat la Conferința socialistă internațională de la Zimmerwald, iar reprezentanții săi au făcut parte din grupul zimmerwaldienilor de stînga, organizat din inițiativa lui Lenin.

Partea cea mai avansată a clasei noastre muncitoare, în frunte cu aripa de stînga, revoluționară, din partidul social-democrat s-a ridicat cu hotărîre împotriva participării Romîniei la primul război mondial imperialist, a organizat curajoase greve și demonstrații de protest, care au culminat cu eroica manifestație de la Galați din 13 iunie 1916, înăbușită în sînge de guvernul liberal.

Victoria de însemnătate mondială a Marii Revo-

luții Socialiste din Octombrie a deschis o nouă epocă în istoria omenirii — epoca trecerii de la capitalism la socialism. Idelle ei s-au răspîndit în întreaga lume și au avut un uriaș ecou în rîndurile maselor largi din România, găsînd în condițiile economice și sociale din țara noastră un teren deosebit de fertil.

Romînia a păsît pe calea dezvoltării capitaliste mai accentuate în perioada trecerii capitalismului apusean în stadiul monopolist. Ca urmare, capitalismul monopolist internațional a pătruns în principalele ramuri ale economiei, ceea ce a perpetuat înfăudarea economică și politică a Romîniei de către marile puteri imperialiste. Aceasta a ascuțit puternic toate contradicțiile sociale, masele muncitoare fiind crunt oprimate, lipsite de cele mai elementare drepturi.

Primul război mondial, care a pricinuit poporului imense suferințe, dolii, foamete, ruină economică, a făcut să crească mai mult ca orîcînd ura și revolta maselor muncitorești și țărănești împotriva stăpînirii burghezo-moșierești.

Exemplul revoluției din Octombrie a fost flacăra înnoitoare, care a întîiit lupta maselor muncitoare din țara noastră. Trăiește viu în amintirea mea tabloul măreț și emoționant al evenimentelor din Moldova, în imediata apropiere a frontului, unde mă aflam ca tînăr muncitor. (Aplauze). Starea de efervescență revoluționară a trupelor rusești care, refuzînd să mai lupte în arestat pe ofițeri țariști și creau comitete de soldați, ecoul instaurării puterii muncitorești-țărănești în Rusia, aveau o înfluență puternică asupra populației muncitoare și însușeau muncitorimii și țărănimii un curaj și o hotărîre de luptă încă necunoscute la noi în țară.

Procesul de radicalizare a maselor s-a desăvîrșit rapid. Demonstrațiile muncitorești, grevele muncitorilor mineri, petroliști, forestieri au luat o puternică amploare transformîndu-se în mari acțiuni de clasă. În focul acestor lupte, partidul socialist și sindicatele s-au reorganizat, mișcarea muncitorească devenind în scurt timp o largă mișcare de masă cum nu fusese niciodată pînă atunci.

În teritoriul ocupat de trupele germane, organizațiile socialiste acționînd în stare de ilegalitate, ridicau masele la luptă pentru pămînt, pine, pace, libertate, fiind singura forță politică ce omena poporul să se împotrivescă jefuirii țării de către ocupanți.

Puternice acțiuni revoluționare au început în Transilvania, unde lupta de clasă a proletariatului se împletea strîns cu lupta împotriva asuprii naționale, pentru scuturarea jugului habsburgic.

Plini de încredere în forța creatoare a poporului, socialistii romîni, într-un manifest răspîndit în 1917, adresau maselor muncitoare cuvinte calde de îndemn la luptă revoluționară: „Ceea ce noi cerem, în Rusia s-a și înfăptuit. Sus inimile! Societatea capitalistă trebuie să dispară! Jos cu aservirea economică și politică! Jos cu democratismul fals și ipocrit! Jos cu războiul dintre popoare, trăiască războiul între clase! Trăiască organizarea, curajul, voința proletariatului din România!... Ațîtiți-vă privirea și îndreptați-vă pașii numai într-acele unde flutură steagul roșu!”.

Valurile luptei revoluționare amenințau existența regimului capitalist în țara noastră. Muncitorimea își manifesta solidaritatea frățescă cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, prin mari greve și demonstrații de stradă, ea se ridica împotriva intervenției mîrșave a reacțiunii romîne contra tinerii puteri sovietice.

Sub presiunea acestor lupte, clasele dominante au fost silit să satisfacă un șir de revendicări muncitorești și să acorde unele drepturi democratice. În multe locuri țărănimea a trecut la împărțirea pămînturilor muncitorești și alungarea autorităților. Frămîntările revoluționare s-au întins și în rîndurile

(Continuare în pag. 2-a)

Prezidiu adunării festive

